

ТЕЛЕ

№ 10 (1408)
09 березня 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

СВІТ КЕРАМІКИ

КЕРАМІЧНА ПЛИТКА

САНТЕХНІКА

МЕБЛІ для ванної кімнати

ЛАМІНАТ

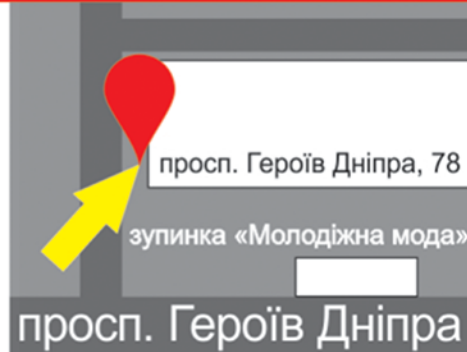
АКЦІЯ!!!*

ДІЙСНА ДО 30 БЕРЕЗНЯ!
*ПІДЛОЖКА В ПОДАРУНОК

просп. Героїв Дніпра, 78

тел. 067-876-18-36

Графік роботи:
пн-пт 9.00-18.00
сб 9.00-15.00

На щиті

З і щитом чи на щиті - цей вислів походить зі Стародавньої Спарти, де полегло в бою воїна несли з поля битви на його щиті. За легендою, одна спартанка, проводжаючи сина в бій, подала йому щит зі словами: «З ним чи на ньому», що означало: повертайся або переможцем, або мертвим, але збережи свою честь воїна.

Днями соціальними мережами та засобами масової інформації було оприлюднено відеозапис розстрілу військовослужбовця Збройних сил України, якого російські окупанти стратили після слів «Слава Україні!». Він пішов спокійно й гідно, дивлячись в обличчя своїм убивцям, зі словами, які обрав сам... Але я впевнено можу зазначити, що в цей день загинув не тільки цей чоловік. Разом із ним загинуло багато інших, які не потрапили до інфорпростору. І так щодня, вже протягом 380 днів війни. А вже з того, як насправді виборюється право на життя, волю та гідність, нам показують лише маленьку частку. А прапорів над місцями поховань героїв стає все більше.

Щодня - прощання.

Де набратись сліз

Прокласти слід солоний

З гіркою

За тими,

Хто незримо якимось зріс

Від непримітного сусіда

До героя?

На кладовищі -

Людно, що не день.

Фото: Ян Доброносів

І квіти - від живих до невмирущих.

Слова скорботи

Відлетять ген-ген,

І десь у ріднім серці

Відгукнуться.

Межі не видно.

Цвинтарі ростуть

І поглинають

Мирних і військових.

В осиротілих душах

Кріпне лють,

І дим лягає густо

Цигарковий.

Оксана Дибя

Днями Горішньоплавнівська міська територіальна громада провела в останню путь загиблих героїв - Владислава Голуба, Віталія Озюменка, Олександра Терленка.

У березні 2022 року Владислав Голуб добровольцем став до лав ЗСУ. 5 травня 2022 року під час виконання бойового завдання, виявивши стійкість і мужність, солдат десантно-штурмового батальйону ЗСУ героїчно загинув у районі населеного пункту Шандриголового Донецької області.

Віталій Озюменко був мобілізований на російсько-українську війну 5 липня 2022 року. 1 березня 2023 року в бою за Україну, вірний військовій присязі, командир аеромобільного відділення солдат Збройних сил України Віталій Озюменко героїчно загинув у районі міста Бахмута Донецької області.

На захист країни Олександр

Терленко став з першого дня

повномасштабного вторгнення - 24 лютого 2022 року. А 5 березня 2023 року гранатометник стрілецького батальйону солдат Збройних сил помер у Вінницькому військовому госпіталі від поранень, отриманих у бою в районі населеного пункту Красна Гора Донецької області.

Військових поховали з почестями на території військового меморіалу «Іхні імена будуть жити вічно».

Ольга ТАРАНТИНА

НОВИНИ КОРОТКО

Що зміниться в Україні з 1 березня

Індексація пенсій

З 1 березня запланована індексація пенсій в Україні - виплати будуть збільшені на 19,7 %. Умови цього разу зміняться: індексація торкнеться також тих, хто отримує мінімальну пенсію. Раніше ця категорія пенсіонерів не підпадала під індексацію, і перерахунок виплат проводився в інші періоди.

За словами міністра соціалітики Оксани Жолнович, із 1 березня до мінімальних пенсій додадуть не менше 400 грн. Ті, в кого є достатній страховий стаж (це 35 років для чоловіків і 30 років для жінок) і хто отримує пенсію вищу за мінімальну, в середньому можуть отримати 750 грн доплати. Військові пенсіонери отримають в середньому 1,4 тис. грн доплати, люди з інвалідністю, які є ліквідаторами аварії на ЧАЕС, - 1,5 тис. грн. У цієї індексації є

верхня межа - 1,5 тис. грн, тобто це максимальний розмір доплати, яку зможуть отримати українські пенсіонери з 1 березня. Індексація пенсії проводиться автоматично - додатково звертатися пенсіонерам нікуди не потрібно.

Виплати військовим - за новими правилами

З березня українським військовослужбовцям почнуть нараховувати виплати за новими правилами. Цей порядок був уведений ще з 1 лютого, але працювати почне зараз:

- винагороду 100 тис. грн/місяць продовжують отримувати військові на лінії зіткнення, а виплату цю нараховуватимуть пропорційно часу виконання завдань. Це стосується військовослужбовців ЗСУ, СБУ, Служби зовнішньої розвідки,

ГУР Міноборони України, Нацгвардії, Державної прикордонної служби тощо;

- 100 тис. грн також платитимуть за конкретний період виконання бойових завдань - військовослужбовцям ракетних військ і артилерії, льотчикам, морякам, військовим медикам, зенітно-ракетним військам і протиповітряним військам на завданнях у районі бойових дій;

- 50 тис. грн отримуватимуть військові, які виконують бойове завдання у складі військового органу управління; їх визначатиме Головнокомандувач ЗСУ та Генеральний штаб ЗСУ;

- додаткову винагороду 30 тис. грн отримуватимуть військові, які виконують бойові завдання в районах бойових дій, але не на лінії зіткнення.

Крім цього, 30 тис. грн винагороду скасують для військових, які проходять службу у військових частинах і підрозділах поза районами ведення бойових дій, а також строковиків, курсантів, офіцерів управлінь і штабів.

«Ми не повинні стояти осторонь»

Ситуація, яка склалася навколо Полтавського ГЗК, так чи інакше зачіпає чи не кожного мешканця Горішніх Плавнів. Та є в місті люди, які не можуть стояти осторонь цієї проблеми й ініціюють кроки, які можуть посприяти у її вирішенні.

Микола Стахів - відомий у місті краєзнавець, директор музею ПрАТ «Полтавський ГЗК» зареєстрував електронну петицію на ім'я Президента України Володимира Зеленського № 22/182160-еп. У документі наголошується на необхідності зупинити свавілля суддів та захистити конституційні права мешканців Горішніх Плавнів і працівників ПрАТ «Полтавський ГЗК». Петиція була оприлюднена 6 березня.

Приводом для цього звернення стала ситуація, яка виникла у зв'язку з рішенням суду частково заблокувати рахунки

Перейти на Офіційне Інтернет-представництво Президента України

Допомога | Вхід / Реєстрація

ЕЛЕКТРОННІ ПЕТИЦІЇ

Офіційне Інтернет-представництво Президента України

+ СТВОРИТИ ПЕТИЦІЮ

Шукати електронні петиції

Головна >

ЗУПИНИТИ СВАВІЛЛЯ СУДДІВ ТА ЗАХИСТИТИ КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА МЕШКАНЦІВ ГОРІШНІХ ПЛАВНІВ І ПРАЦІВНИКІВ ПрАТ «ПОЛТАВСЬКИЙ ГЗК»

№22/182160-еп

ЗУПИНИТИ СВАВІЛЛЯ СУДДІВ ТА ЗАХИСТИТИ КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА МЕШКАНЦІВ ГОРІШНІХ ПЛАВНІВ І ПРАЦІВНИКІВ ПрАТ «ПОЛТАВСЬКИЙ ГЗК»

▲ Автор (ініціатор): Стахів Микола Павлович
 ▲ Дата оприлюднення: 06 березня 2023

234

голосів з 25000
необхідних

Статус: Триває збір підписів

Залишилося 91 день

Полтавського ГЗК. Через це підприємство не може повноцінно працювати, а люди - вчасно отримувати зарплату. Якщо питання не буде вирішено найближчим часом, то комбінат - основне бюджетоутворююче підприємство міста може повністю зупинитися.

- Я був присутній на перших засіданнях суду, коли визначали заставу головному бухгалтеру; особисто чув, що говорили і прокурор, і адвокат. Я зрозумів, що це повернення до 90-х, - коментує Микола Стахів. - Суд не повинен так працювати. Для багатьох мешканців нашого міста це матиме суттєве значення, якщо закон буде не на боці людей. Тож я вирішив створити петицію до Президента - гаранта Конституції, оскільки порушуються наші права на отримання достойного заробітку, на достойне життя. Особливо підступно робити таке збурення серед людей під час війни. Ми не

повинні стояти осторонь. Ми живемо в Україні, мріємо про її майбутнє. Не можна заважати підприємству, яке працює, хоча й не на повну потужність, у таких складних умовах. Воно має спроможність платити людям зарплату і наповнювати бюджет. Але є тенденція така, що комусь заважає цей бізнес. Закликаю всіх свідомих мешканців міста, хто розуміє значимість нашого комбінату, підтримати мою петицію і допомогти відвоювати справедливість.

Підтримати петицію можна за посиланням:
<https://petition.president.gov.ua/petition/182160>.

Щоб вона потрапила на розгляд Президента, необхідно зібрати не менш як 25 000 підписів протягом трьох місяців із дня оприлюднення.

Ксенія КОВАЛЬЧУК

Е-рецепт на ліки

Міністерство охорони здоров'я розширює перелік медичних препаратів, які можна буде придбати в аптеці за е-рецептом. До списку таких ліків входять антибіотики, протисудомні засоби, гормональні препарати, препарати для лікування артеріального тиску, серцевих хвороб, деякі знеболювальні, заспокійливі та ліки проти кашлю тощо.

Електронний рецепт діятиме на всі зареєстровані в Україні лікарські засоби, які підлягають відпуску за рецептом лікаря та які пацієнт купує за власні кошти.

Хоча е-рецепт стане обов'язковим від березня 2023 року, але запроваджу-

ватиметься поступово. За відсутності зв'язку чи світла в медустанові лікар може виписувати звичайний, паперовий рецепт.

Припиняє діяти податкова амністія

З 1 березня 2023 року для українців спливає період податкової амністії, протягом якого можна добровільно задекларувати майно, гроші та активи, за які не сплачувались податки, походження яких люди не можуть чітко пояснити. Незабаром запровадять значно жорсткіші норми фінмоніторингу.

Зарплати та соцдопомога - без змін

Під час війни в Україні було фактично заморожено розміри соціальних видатків.

У держбюджеті на 2023 рік не заплановано збільшення мінімальної зарплати та прожиткового мінімуму, на підставі якого розраховуються розміри різних видів грошової допомоги від держави, аліментів, пенсій та інших соцвиплат.

Тому в березні 2023 залишаться незмінними мінімальна заробітна плата (6700 грн), середній прожитковий мінімум (2589 грн), мінімальний розмір аліментів (1416 грн).

Газета «Телекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 10 дата виходу 09.03.2023 Наклад 1000 Замовлення № 342

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54
 Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Читати професіоналів, мов відкриті книги, мали змогу дев'ятикласники СЗОШ № 5. Черговий проф-орієнтаційний захід від працівників компанії Ferrexpo відбувся за принципом живої бібліотеки.

Професійний інтерактив

27 лютого, в день, коли Полтавський ГЗК відзначив 53-ю річницю з дня випуску першої тонни концентрату, в актовій залі СЗОШ № 5 облаштували чотири локації. На одному зі столів - викрутки з різними насадками, молоток, різноманітні ключі й сила-силенна іншого робочого інструменту; стіл поряд сяє яскравими лампочками гірлянди. Чоловіки у спецодязі виводять на монітори ноутбуків презентації з яскравими фото й цікавими відео. Школярі із цікавістю поглядають на них і правильно припускають, що за кілька хвилин тут розпочнеться щось цікаве.

У новому форматі

Працівники департаменту оцінки й розвитку персоналу (ДОРП), Політехнічного коледжу КрНУ ім. М. В. Остроградського та ВПГБУ підготували для дев'ятикласників СЗОШ № 5 інтерактивну гру «Жива бібліотека». Об'єднавшись у мінігрупи, школярі по черзі обійшли всі локації, щоб за годину дізнатися найцікавіше про професії машиніста локомотива, машиніста екскаватора, слюсаря-ремонтника, електрогазозварника, електромонтера, енергетика, водія великовантажних автомобілів. І про переваги роботи в компанії Ferrexpo - а це стабільний дохід, соцгарантії, медичне страхування.

- Аніж читати звичайну книгу, ми пропонуємо сьогодні дітям поспілкуватися із

живими книгами - людьми, які доступно розкажуть про затребувані нині у Ferrexpo професії та з висоти свого досвіду дадуть відповіді на запитання, що турбують молодь, - пояснює провідна фахівчиня з корпоративних програм ДОРП Олена Васильченко. - А щоб працевлаштуватися до компанії, треба мати відповідну освіту, бажання працювати та розвиватися.

До свого професійного майбутнього можна крокувати різними стежками, обравши різні навчальні заклади. Але багатогранніше й водночас цікавіше спершу навчатися в профільному класі Ferrexpo: окрім поглибленого вивчення багатьох предметів, тут пропонують цікаві й змістовне пізнання умов роботи на містоутворюючому підприємстві, участь у різноманітних проектах та заходах, а кращі учні отримують заохочення від компанії за свою успішність. Після закінчення профільного класу можна взяти участь у стипендіальній програмі - її учасники разом із державною стипендією отримують ще й грошову винагороду від компанії за свої знання. Стипендіальна програма розрахована на тих здобувачів, хто обрав для навчання в закладі вищої

освіти професійні напрями та освітні програми, які є пріоритетними для Ferrexpo, - металургія, машинобудування, хімічна технологія з переробки мінеральної сировини, збагачення корисних копалин, гірнична справа, електротехніка/електромеханіка. Стати стипендіатом можуть випускники 11-х класів загальноосвітніх шкіл, які мають сертифікати ЗНО (180-200 балів) з української мови, математики, фізики, хімії, біології.

Виробнича практика й стажування теж оплачуються в компанії. Кращим претендентам, які відповідають вимогам родини Ferrexpo, запропонують працевлаштування.

Зацікавлені й натхненні

Багатьом прийшлася до душі професія слюсаря-ремонтника.

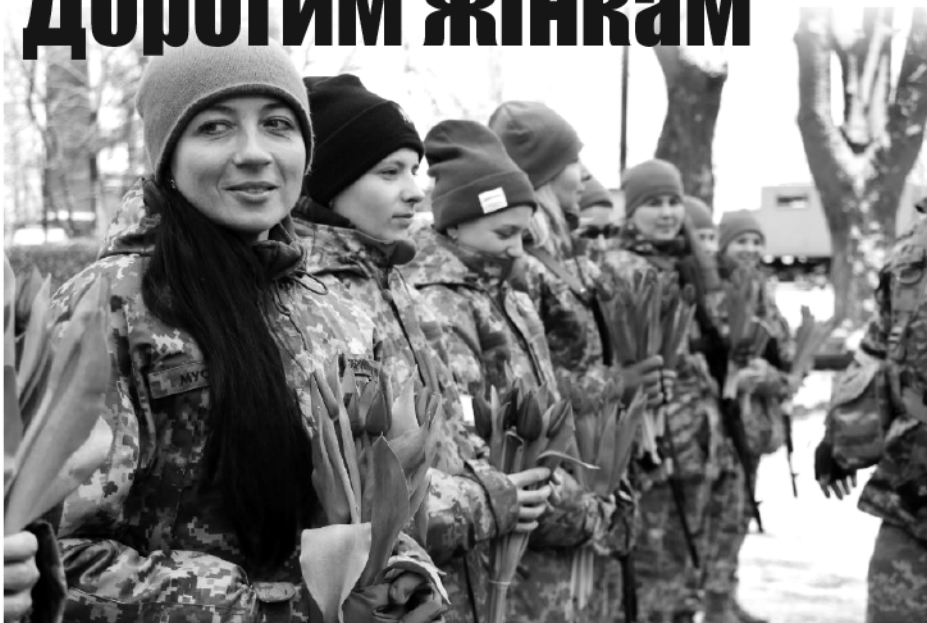
- З такими навичками й бажанням можна досягти успіху й у кар'єрному зростанні - всі начальники дільниці та головні механіки на комбінаті починали свою діяльність із посади слюсаря. Слюсарі-ремонтники користуються попитом у будь-якому структурному підрозділі, - розповідає майстер виробничого навчання центру технічної експертизи Михайло Байляк. - А ще можуть заощаджувати сімейний бюджет, виконуючи ремонт у побуті власними силами, а не за допомогою електрика чи сантехніка.

Чимало шанувальників і у професії електромонтера. Так, Володимир Яценко зізнався, що спершу продовжить навчання у школі, а вже після закінчення 11 класу отримає вищу освіту:

- Перелік спеціальностей, за якими можна навчатися після закінчення 11 класу, значно більший, ніж після закінчення 9-го. Коли вже твердо вирішу, яка саме із професій мені подобається, тоді й зрозумію перелік предметів, із яких мені потрібні будуть більш ґрунтовні знання. Це потрібно, щоб зрештою влаштуватися до компанії. А саме на це я і розраховую.

Дорогим жінкам

Поки жінки продовжують завзято сперечатися, що ж насправді для кожної з них 8 Березня - день боротьби за права чи свято весни, деякі чоловіки за доброю традицією все ж відвідали квіткові магазини. І добряче здивувалися, якщо не сказати більше, вартості деяких квітів.

8 березня чоловіки з оберемками квітів або відразу з кількома букетами в одних викликають повагу й приємне здивування, інших дратують - особливо тих, хто не готовий купувати такі дорогі подарунки. Найпопулярніші зрізані квіти, що вже багато років є символом тендітності й ніжності, - тюльпани нині є дорогим подарунком в усіх значеннях цього слова. Одна така квіточка цього року коштувала 60 грн, причому йдеться не про оті голландські махрові сорти - на прилавках «красувалися» звичайні низькорослі, як у бабці на дачі, щоправда, різних кольорів. Набагато «вигідніше» було купувати три чи п'ять тюльпанчиків: по-перше, такий

букет значно видніше; по-друге, упаковка тоді в подарунок; по-третє, за три квіточки продавці просили 170 (замість 180!) грн, а за п'ять - всього 280 грн (майже у збиток продавцям!).

За ті ж 280 грн можна купити квітку в горщику - спатифілум, антуріум чи цикламен, або дві чи три сортові фіалки, які ще довго будуть квітнути й милувати око, а не зів'януть уже наступного дня, або ж бізнес із косметики чи смаколики. Але ж бізнес, особливо сезонний, диктує свої правила.

Дещо «виграли» ті, хто замовляв тюльпани заздалегідь - ще минулого тижня соцмережі пістрявіли об'явами про можливість придбати квіти «всього» по 50 грн

за одиницю. Деякі користувачі вже тоді не стримували слів та емоцій, коментуючи подібні пропозиції вишуканою добірною нецензурщини.

Вразило те, що на оптових квіткових базах вартість тюльпанів утрічі нижча! Так, на одній із оптових баз Одеси одна квітка коштує 18 грн, вартість великої партії може бути нижчою в залежності від обсягів закупівлі за принципом: більше купуєш - більша знижка. Дивує те, як у такому бізнесі люди нічого не виробляють, проте прагнуть заробити тисячі на тому, що просто виступають посередниками між виробниками та споживачами.

Та найбільше обурило те, як деякі продавці тюльпанів прикривали своє намагання зірвати куш фразою «для допомоги ЗСУ», обіцяючи перерахувати певний відсоток із продажу захисникам і, певно, забувши, що вони ще живі й мають змогу вести бізнес завдяки бійцям, які щомиті на передовій ціною власного життя виборюють наше майбутнє...

Оля Клестова, Еріка Кисіль та Настя Марюхно були в захваті від професії слюсаря-ремонтника, зокрема, сподобалося те, що навички цієї професії знадобляться вдома під час виконання ремонту.

- Сподобалася й професія машиніста локомотива, - додала Еріка. - Цікаво було б покататися в потягу, який рухається не рейками, а в повітрі, дотепер і не знала по їхнє існування. Планую йти до 10 класу, а от чи буде це клас Фетехро, поки ще не вирішила.

Профорієнтація в новому форматі зацікавила всіх без винятку й змусила замислитися про майбутнє вже сьогодні. Більшість учасників знають, що продовжуватимуть навчання в школі, а от над навчанням у профільному класі ще думають - адже те, що навчатися в ньому треба сумлінно й відповідально, зрозуміло кожному.

Сторінки підготувала
Наталка ВЕРЕМЧУК

Слово, що влучає в ціль

Протягом минулого тижня у стінах СЗОШ № 5 відбулися благодійні заходи «Борітеся - поборете» на підтримку ЗСУ. Мистецьку хроніку війни відтворювали учні та педагоги навчального закладу як для школярів, так і для батьків та містян. Але за будь-яким заходом стоїть конкретна людина, її світосприйняття та громадянська позиція.

Від ідеї до втілення

- Спочатку було слово, - пригадує, як усе починалося, Наталія Руденко, педагог-організатор СЗОШ № 5. - Ні, скоріше запитання, чи буде цього року проводитися конкурс художньої самодіяльності «Веселка».

Але в такі буремні часи навряд чи можна отримати гарантовану відповідь. І щоб потім не було несподіванок, пані Наталія вирішила готуватися до конкурсу.

- Спочатку вирішили підготувати два номери, - розповідає організаторка заходу, - але такі, щоб була можливість об'єднати велику кількість дітей. Адже попри ситуацію в країні, нескінченну чергу заборон, пов'язаних спочатку з пандемією, а тепер із війною, які тривають уже понад три роки, діти скупили за масовими заходами. До того ж наближалася річниця початку повномасштабного вторгнення, і неможливо було пройти осторонь цієї події. Адже це не просто рік. Це рік мужності та звитяги, горя та сліз, а ще народження нації, справжньої української нації.

І процес почав набирати обертів.

- Усе почалося з пісні, гарної пісні, - зазначає пані Наталія. - Але з'ясувалося, що вона російська, перекладена українською мовою... І знову пошуки, в яких я була не самотня, - до них долучилася моя донька Валерія, адже напрям думок у нас завжди однаковий. І пісня знайшлася - «Хай буде мир». Вона перевернула мене, адже ці слова якнайкраще передають стан українців протягом цього року:

Там зорі не падають у
Ім страшно на землю летіти.
Там бомби і кулі,
І сонце у чорній імлі.

Упевненість у тому, що одного і навіть двох номерів буде замало, наростала. Адже передати всі події та почуття в них просто неможливо. І саме тоді з'явилася ідея проведення благодійного концерту у вигляді хроніки року. Знову пошуки, ідеї, пропозиції. І знову розуміння, що 365 днів

неможливо втиснути навіть у межі одного заходу. Але спробувати використати найпотужніші події, прив'язавши їх до пісні, можна. 24 лютого, спалена «Мрія», Буча, Ірпінь, Бородянка, Азовсталь, заклик закрити небо над Україною, «Євробачення» із закликом гурту «Калуш» врятувати Азовсталь, «Амстор», початок нового навчального року, промова президента «Без вас», Дніпро, волонтери тощо - і до кожної події знайшлася пісня. Адже ця війна народила велику кількість українських пісень, нових авторів, композиторів та виконавців; усвідомлення того, хто ми є. Саме так і сформувалася наша мистецька хроніка першого року війни.

Ідею підтримала адміністрація навчального закладу, відгукнулися діти. Репетиції тривали й у суботу, й у неділю, і в приміщенні сховища під час повітряної тривоги. Загальна кількість учасників перевищила 50 осіб - це учні з 3 до 11 класів включно.

- Цей проект, незважаючи на важку моральну складову, дав мені поштовх, він був як ковток свіжого повітря. Я пригадала, як це жити повним життям, рухатися, весь час кудись бігти. І та робота, що колись здавалося рутинною, набула нового сенсу.

Історія одного вірша

Крім музичних композицій, зі сцени лунали вірші. Про юнака з дивним позивним «Танго». Про Донбас - найгарячіший напрямок спротиву: від щасливого минулого через запеклі бої до майбутнього. До речі, авторами цього поетичного твору стали учні 9-А класу.

- Вірш був написаний до Дня Соборності, - розповідає заступник з виховної роботи та класний керівник 9-А класу Ілона Манько. - Саме тоді ми

вирішили об'єднатися з нашими давніми друзями - школами з трьох різних регіонів - Сум-ської, Донецької та Полтавської областей задля спільної зустрічі онлайн. Це був не перший захід у такому форматі, зустрічі були раді всі, а одним із завдань було відтворити візитівку регіону. Але не свого, ми ж про нього і так усе знаємо, а одного із зазначених - так би мовити, подивитися на нього іншими очима. Ця візитівка була обмежена часом - одною хвилиною. Тоді й народилася ідея вірша, в якому кожне слово - це подія. І запропонували ми його написати учням, адже саме автор може якнайкраще донести зміст до слухачів. «Шахтар». Футбол. «Донбас Арена». Степи. Природа, гарний вид... Маріуполь. Надпис «Діти». Краматорськ. Година пік. Вокзал... І ось майбутнє буде знову. «Шахтар». Футбол. Бахмут і сіль... І ідея «зайшла». Діти впоралися, почали писати під час класної години, потім удома, обговорювали кожне слово в месенджерах, разом збирали докупи. Можливо, на думку фахівців, вірш і не відповідає вимогам, але мета була досягнута - він виявився дуже потужним і влучив точно в ціль. Ми бачили це по очах донецьких школярів під час зустрічі,

а потім по очах присутніх у залі. Адже діти вмістили в нього все: і мирний час, і війну, і майбутнє, про яке ми всі мріємо. Біль, сльози, віру, безмежну віру в те, що Україна вистойть.

Про особисте

- Дуже складно не знати, ким ти є, - сумно всміхається Наталія Руденко. - Я

народилася за часів СРСР, закінчила радянську школу. Пройшла обов'язковий для всіх шлях - жовтенята, піонери, комсомол. І зараз я розумію, якою насправді потужною була ідеологія тих часів. У 2014 відбулися перші зрушення у свідомості, але вони були ледь відчутні, адже війна залишилася десь там, досить далеко. І навіть перша вишиванка в мене з'явилася тільки тоді. Намагалася виховувати дітей у дусі патріотизму, українських традицій, цінностей, але, як мені здається зараз, воно було не до кінця справжнє через те, що тоді я все ще не відчувала самоідентифікації, адже за 30 років в незалежній Україні багато хто так до кінця і не зрозумів, ким він є. Саме повномасштабне вторгнення надало мені остаточне розуміння цього. Можливо, що цей процес ще не завершився, але напрямок руху я вже точно визначила. У перші дні війни мене охопила паніка, потім виник ступор, а згодом з'явилися гнів та відчуття провини й розуміння, що маю щось робити. Спочатку це були пиріжки для відправлення в зону бойових дій, потім у стінах школи почали робити цукерки для військових, писати листи, малювати, проводити благодійні ярмарки тощо. До цих процесів долучається багато дітей. Але як би ми не намагалися вчити, якщо в родині панують інші погляди й там немає підтримки подібних ініціатив, наших зусиль для того, щоб виховати нового українця, не вистачить.

Під час заходів мрією організаторів було придбати тепловізійний приціл, вартість якого становить більше 60 тис. грн. І своєї мети вони досягли. Прилад замовлений, чекають на його отримання. А залишки коштів будуть спрямовані на інші потреби військових, про які пані Наталія дізнається із групи у фейсбуці «Горішні Плавні. Разом до перемоги».

Р. С. Хоча на сцені СЗОШ № 5 були учні та педагоги, а не знані виконавці, захід був сповнений сильними емоціями та потужністю нашої єдності. А цього так не вистачає нашому місту...

Ольга ТАРАНТИНА

ПРИЄМНА СТАТИСТИКА

За минулий рік в Україні народилося 195 тисяч маленьких українців. Хлопчиків та дівчат народжувалося майже порівну: 51,5 % хлопчиків та 48,5 % дівчат. Гендерний розподіл новонароджених майже не змінився. Згідно із прогнозом Інституту демографії, 2023-й буде роком катастрофічного падіння народжуваності в Україні.

Від початку року станом на 1 березня в нашому місті зареєстровано 58 шлюбів та 39 новонароджених малюків.

У дітей, що з'явилися на світ у 2023 році, буде яскраве життя. Жага постійних відкриттів не дозволить їм сидіти на місці.

З юних років вони з легкістю сприйматимуть будь-які зміни і без проблем пристосовуватимуться до умов, що змінюються. Головна риса характеру хлопчиків, що з'являться на світ у 2023 році, - владність. Це проявиться з раннього віку. Дівчинка з народження буде вважати батьків та інших людей своєю власністю. Їх підпорядкування має бути абсолютним. Інакше підуть капризи. Народжені в березні будуть мрійниками й фантазерами. З ними легко у спілкуванні та просто у вихованні.

Леся ОНІКІЄНКО

Сильні й незламні

Недарма жінку порівнюють із кішкою, що має дев'ять життів, - задля власної безпеки й свободи своїх дітей вона готова на все. Навіть за лічені хвилини ухвалити доленосне рішення покинути домівку, щоб розпочати життя заново.

Не розкисати

Уперше з **Оленою Ботнар** я познайомилася ще у квітні 2022-го. Тоді вони із чоловіком щойно оселилися в гуртожитку ПГЗК. Сюди жінка влаштувалася на роботу покоївкою. У Харкові, звідки вони приїхали, вона працювала контролеркою продукції медичного призначення. Й досі не може забути початок повномасштабного вторгнення, а як тільки чує звуки роботи ППО чи вибухів, не може впоратися з хвилюванням та страхами.

- Довелося змінювати своє життя, але я вмію швидко перелаштовуватися. Розкисати не варто, що б не сталося. Звичайно, обов'язки покоївки не мають нічого спільного з діяльністю контролерки, але це краще, ніж узагалі бути без роботи. Зайнятість допомагає відчувати, що ти корисна й потрібна суспільству. Це зараз ми отримуємо допомогу з Червоного хреста й ООН, а тоді лише на 2 тис. грн від держави щомісяця жити було важко. Перший місяць перебування в Горішніх Плавнях орендували квартиру, це нам коштувало 12 тис. грн. Звісно, через брак коштів продовжувати жити в окремій квартирі ми вже не могли, - пригадує Олена. - Шукати роботу було нелегко, вакансій у місті небагато. Спершу із чоловіком попрямували на ПГЗК, але нових працівників там не приймали, проте підказали, куди ще можна звернутися. Так і влаштувалася покоївкою в гуртожиток. Чоловік певний час теж працював, але через скорочення зараз знову без роботи.

Із плином часу гарна місцевість компактного містечка, приятні люди з оточення, готові допомогти, й робота допо-

могли призвичаїтися на новому місці. Сьогодні жінка знов усміхається. Звикла до більш розміреного життя в Горішніх Плавнях, де можна пішки дістатися будь-якої точки за 20-30 хв, дорогою помилуватися гарними краєвидами й не треба підлаштовуватися під тролейбус та метро, як у Харкові.

Олена із чоловіком планують поки що залишатися в Горішніх Плавнях, бо їхній житловий будинок добряче постраждав від обстрілів, деякі помешкання позаливали водою під час гасіння пожежі, нині там відсутні водопостачання й енергоживлення. Проте їхня квартира вціліла, лише шибки повилітали, але то, за словами жінки, вже дрібниці.

Мова має значення

Спогади про життя на окупованих територіях в **Олені Бондаренко** й **Тетяні Хараїм** і досі викликають нестримні сльоз-

зи: перед очима знов постають картини підвалів, де довелося переховуватися від постійних обстрілів, націлених дул ворожих танків, що «паркувалися» просто коло житлових будинків, єхидних посмішок «русских, каториє прішли с міром» з автоматами й бажанням присікуватися абсолютно до кожного, хто за Україну...

Олена Бондаренко з дочкою приїхала до Горішніх Плавнів у серпні минулого року з Біловодська (Луганська обл.). Гроші на виїзд дала 93-річна мати, яка відклала собі «на смерть», проте вирішила, що Олена з донькою мають працювати й навчатися на неокупованій території України. Про смерть нині думати не на часі - до Перемоги над окупантами так точно, бо ще слід дочекатися додому онуків, правнуків та праправнуків.

- Завжди мріяла потрапити на Полтавщину, бо це місце народження видатних українських письменників, але й не думала, що мрія здійсниться за таких страшних обставин, - розповідає Олена. - Приємно було почути нарешті живу полтавську мову! Бо в нас на Луганщині здебільшого розмовляють суржиком - таки ж 30 км від кордону з рф. Але останні вісім років учні в нашій школі з іще більшим задоволенням та завзяттям вивчають рідну мову й літературу, дається взнаки патріотизм. До речі, в Біловодській школі тепер висить портрет Путіна, але в тих куточках, які не проглядаються через встановлені окупантами камери відеоспостереження, маленькі українці чіпляють синьо-жовті прапорці й співають свою улюблену пісню про Бандеру. Багато хто з випускників цієї школи відстоює нині цілісність української держави на передвиї. Але під впливом батьків-пристосуванців деякі учні, на жаль, займають іншу позицію. Вчителі теж по-різному сприймають ситуацію - лише 15 із 50 освітян не захотіли працювати за новими російськими правилами. А таких учителів, як я, вважають там зрадниками через те, що ми буцімто зрадили свою Батьківщину й своїх учнів.

Тетяна Хараїм 6 травня приїхала з донькою й мамою з Орлового (Херсонська обл.). На нове місце їхати, звісно, боялася, але повертатися в рідне селище, яке хоч і звільнене, та все одно весь час під обстрілами, ще страшніше. Триматися їй допомагає родина.

- Уже минуло більше року, як я не бачила свого сина, він працює в ДСНС. Коли виконував завдання в Миколаєві, як же ми всі за нього переживали під час обстрілів цього міста! Потім переїхав до Кривого Рогу, а після звільнення Високопілля Херсонської області передислокувався туди, - з тремтінням у долонях розповідає Тетяна. - Син допомагає розмінювати територію, де йшли запеклі бої. А мій чоловік продовжує працювати в Кривому Розі.

Олена й Тетяна проживають у гуртожитку ВПГБУ, викладають українську мову й літературу в училищі, а в другій

◀ половині дня займаються онлайн з дітьми, які лишилися на окупованих територіях через неможливість виїхати. Вони спілкуються виключно солов'їною й доводять: на Луганщині й Херсонщині українська мова є й українців, які чекають перемоги ЗСУ, вистачає. Обом переселенкам пощастило знайти роботу за своєю спеціальністю, а подвійна зайнятість дозволяє менше думати про погане. Довелося лише підлаштуватися під дещо інші умови

Тетяна акцентує увагу на тому, що невдоволені діти й учнівська молодь розуміють, що спілкуватися українською - круто, а говорити російською буде соромно:

- На це просто потрібен час. Якщо це буде пропагуватися правильно, це стане значно швидше. Проблема в тому, що весь інформаційний контент дуже насичений російськомовними текстами, аудіо- й відеоматеріалами. Як тільки ми замінимо все українською, процес пришвидшиться.

швидко зорієнтувалася, знайшла шмат пінопласту й сміливо тримала його над головою, щоб врятувати життя, якщо раптом на голову почали б падати цеглини. Проте жінка й досі хвилюється за всіх пацієнтів, які залишилися в окупованому Рубіжному Луганської обл., звідки їй довелося переїхати:

- Нині місто майже знищене, лікарня зруйнована, а моїми пацієнтами здебільшого були бабусі 70 років і старші, яких ми обслуговували вдома. Лежачі, одинокі, люди з інвалідністю. Чи живі вони?..

Жінка проживає в гуртожитку разом із донькою і потроху при звичається до думки, що й надалі залишиться в Горішніх Плавнях - повертатися нікуди, хоча й мріє, що після перемоги Рубіжне відбудують наново.

Охочі працювати є

В Горішньоплавнівському відділі Кременчуцької філії Полтавського обласного центру зайнятості розповіли, що за період із січня до лютого 2023 року до них звернулися 20 переселенців, які бажають працевлаштуватися.

- Роботу шукають і працюють ті, хто вирішив залишитися в Горішніх Плавнях, - пояснює начальниця відділу Світлана Власенко. - Іноді, звісно, професійні якості не співпадають із переліком наявних вакансій, але дехто готовий вчитися, щоб отримати іншу професію - зокрема, кілька жінок після навчання вже працюють швачками. Деякі люди можуть працювати за договором, бо ще не звільнені з підприємств, де працювали до цього - в містах, з яких вони сюди переїхали.

Найбільше охочих знайти роботу зверталися до відділу впродовж березня-травня 2022 року. Таких зареєстрували майже 300 - приїжджі бажали спершу ознайомитися з місцевим ринком праці. З їхнього числа багато хто вже переїхав до інших міст.

Нині в Горішніх Плавнях зареєстровано більше 8 тисяч ВПО. Працівники відділу саме проводять анонімне анкетування в місцях їхнього проживання. Згідно з його результатами, більшість опитаних працюють.

Наталка ВЕРЕМЧУК

роботи, адже в училищі навчаються ті, хто вже обрав собі майбутню професію, й під час виробничої практики на підприємстві викладачі дуже за ними сумують.

- Пів року жили в окупації. А в Горішніх Плавнях знову відчула, як це - дихати вільно. Підтримка, прихисток і робота, яку нам запропонували тут, дають змогу триматися. Але так хочеться додому, коріння ж не вирвати... От би свій наступний день народження відсвяткувати вже вдома! А сюди приїздитиму в гості, й учням своїм покажу красу й затишний спокій Горішніх Плавнів та привітність його доброзичливих жителів, - мріє Олена.

Учительки й не очікували, що тутешня освітянська спільнота прийме їх у свої теплі обійми, наче рідних, тож цей факт їх приємно вразив. Тому й прощатися з колегами-викладачами буде непросто.

Допомагати 24/7

Оксана Карпенко теж задоволена, що вдалося працевлаштуватися за фахом. Щоправда, довелося дещо змінити специфіку роботи: раніше жінка працювала в сімейній амбулаторії, а в Горішніх Плавнях з 9 травня працює в ЛІЛ І рівня медичною сестрою разом із лікарем на прийомі пацієнтів та на заборі крові. Не сидить без діла й у гуртожитку ВПГБУ, де вдалося знайти прихисток. Директор училища Василь Сулима та начальник управління охорони здоров'я Віктор Дудник допомогли організувати тут хаб для надання першої допомоги решті ВПО.

Рішення про евакуацію Оксана прийняла, коли разом із 11-річною донькою переховувалася від обстрілів у підвалі. Попри суцільну паніку, дівчинка тоді

ДО ВІДОМА ГОРОДЯН

З 8 березня по 29 квітня у виставковій залі Краєзнавчого музею за адресою просп. Героїв Дніпра, 40 буде працювати виставка картин Бориса Сердюка «Весняний вернісаж».

Графік роботи: вівторок - субота, з 9.00 до 18.00, перерва 13.00-14.00, вихідні дні: неділя, понеділок. Телефон для довідок: 0956929088.

«Король гори» в Горішніх Плавнях

Регіональний дитячий тенісний турнір «Король гори» знову зібрав юних спортсменів у Горішніх Плавнях. Цієї події чекали близько року.

Уперше з моменту повномасштабного вторгнення росії в Україну в нашому місті проведено черговий тенісний турнір «Король гори». У суботу, 4 березня, взяли ракетки в руки 23 учасники змагань. Це тенісисти віком від 8 до 16 років, які приїхали до нас із Полтави, Кропивницького, Северодонецька, Кременчука, смт Олександрівка Кіровоградської області. Звичайно, перевірити власні сили взялися й представники Горішніх Плавнів - вихованці тенісної школи Ferrum та відділенні тенісу ДЮСШ № 1.

- Подібний турнір ми проводили аж рік тому - в лютому 2022-го, - згадує тренер

спортивного клубу Ferrum, організатор турніру Петро Хуторенко. - Та за весь цей час не полишали надії на його повернення. Зараз підготовка такого заходу вимагає більше уваги - це вирішення організаційних питань, забезпечення безпеки учасників, залучення тенісистів з інших міст. Також ми орієнтувалися на календар турнірів Федерації тенісу України. І коли відділення Національного олімпійського комітету України в місті Горішні Плавні виступило з ініціативою провести в нас регіональний дитячий тенісний турнір «Король гори», ми із задоволенням відгукнулися.

На змаганнях юні тенісисти виступали у трьох категоріях: зелений м'яч - діти віком до 10 років; жовтий м'яч - діти 10-12 років; жовтий м'яч - діти 13-16 років.

- Наш турнір не передбачає боротьби за призові місця, - коментує Петро Хуторенко. - Головна задача цих змагань - щоб діти отримали ігровий досвід. Усі провели однакову кількість ігор. Після завершення турніру всі учасники отримали грамоти, заохочувальні призи. Додатково від наших спонсорів із Польщі було вручено 6 професійних тенісних сумок, яким діти були дуже раді. Загалом усі були надзвичайно задоволені тим, що турнір нарешті відбувся. Зачекалися його й діти, і їхні батьки, й тренери.

Надзвичайно насиченим є нинішній сезон для дзюдоїстів різних вікових категорій. Особливо це усвідомлюєш, коли порівнюєш його із періодом застою часів пандемії коронавірусу (який, як виявилось, за летальністю навіть поступається пандемії російської навали на українські землі). Дякуючи ЗСУ, в нашому місті й регіоні є можливими і продовження тренувального процесу для дітей, і проведення змагань для них.

Горішні Плавні на час воєнного стану стали центром для проведення обласних чемпіонатів із дзюдо, оскільки в нашому місті забезпечені всі необхідні умови для цього. А сьогодні насамперед -

безпека учасників. Тож на наших татами не вщує спортивна боротьба, панує азарт і прагнення до перемоги.

Укотре в залі боротьби зібралися юні вихованці 4 березня. Цього дня там розі-

грувалися нагороди чемпіонату Полтавської області із дзюдо серед юнаків та дівчат 2009-2010 років народження. Загалом зібралося 66 учасників. Серед них - представники трьох закладів Горішніх Плавнів (ДЮСШ № 1, ЦДР «Елефант», КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії»), а також гості з Кременчука, Полтави, Лохвиці, Карлівки.

П'ять золотих медалей вибороли на цих змаганнях вихованці відділення дзюдо ДЮСШ № 1. Чемпіонами ста-

Боротися й перемагати

Вихованці тренерів із боксу Ірини та Олександра Середницьких виступили на двох стартах - міжнародному турнірі й чемпіонаті області. Жоден із юних спортсменів не залишився без медалі.

Dracula Open

Із 21 до 28 лютого в місті Арад, що в Румунії, тривав міжнародний турнір Dracula Open. Він відбувся вже вдруге і зібрав більше 300 боксерів із 25 країн світу. За

трофеї боролися представники Франції, Італії, Іспанії, Бельгії, Азербайджану, України, Вірменії, Греції, Грузії та інших країн.

Національна збірна України надзвичайно успішно виступила на міжнародному турнірі, посівши в підсумку перше місце в загальному заліку.

Свій внесок у загальний результат зробили й вихованці відділення боксу ДЮСШ № 1 Горішніх Плавнів. Троє наших боксерів було у складі збірної, і всі троє здобули нагороди турніру. Марина Шевченко (66 кг) виборола золото, Карина Зверева (81 кг) також здобула золоту медаль, Данил Перетокін (51 кг) став бронзовим призером змагань.

- Для всіх трьох це був перший міжнародний старт, - коментує виступ вихованців тренерка відділення боксу ДЮСШ № 1 Ірина Середницька. - Виступали серед молоді. Карина Зверева впевнено отримала перемогу над своєю суперницею. Марина Шевченко в першому бою вела всі три раунди, демонструвала красиву боротьбу й здобула перемогу. Друга зустріч виявилася важкою. Суперниця - представниця Польщі - на рингу працювала брудно. Але Марині все одно вдалося вийти переможницею. У Данила Перетокіна у ваговій категорії було 12 спортсменів. Він провів три зустрічі. У першій - з угорцем показав красиву, видовищну боротьбу й мав очевидну перевагу. Дру-

гий бій звів нашого хлопця з румуном - Данило виграв його достроково. У третій зустрічі суперником був француз - достатньо сильний боксер, і Данил поступився йому. Всі троє наших вихованців молодці, впоралися з поставленими задачами і ввійшли до трійки призерів міжнародного турніру.

Чемпіонат області

Упродовж 1-3 березня в Полтаві розігрувалися нагороди чемпіонату області з боксу серед юніорів та юніорок.

Участь у змаганнях узяли близько 130 спортсменів 2007-2008 років народження у 13 вагових категоріях.

Горішні Плавні представляли троє вихованців відділення боксу ДЮСШ № 1. Звання чемпіонів області вибороли Ангеліна Некрасова (66 кг) та Даниїл Бовбас (66 кг). Артур Широкий, який виступав у ваговій категорії 46 кг, на жаль, поступився в першому бою, де його суперником був сильний боксер, який у підсумку став чемпіоном. Тож наш хлопець завершив виступи на чемпіонаті області на третій сходинці п'єдесталу пошани.

Кращі боксери ввійдуть до збірної області й представлятимуть Полтавщину на чемпіонаті України з боксу.

ли Максим Гилевич, Єгор Курманов, Юрій Малильо, Єлизавета Куїмова та Діана Самойлова. Двоє дзюдоїстів стали срібними призерами - це Ренат Береза й Орина Новак. Скарбничку нагород поповнили й Ілля Бурлеев та Кирило Науменко - на їхньому рахунку бронзові медалі.

Спортсмени «Олімпійських надій» також вибороли призові місця: Назар Ва-

сильчук та Назар Яцина здобули золото, а Богдан Тарасов - бронзу.

Три медалі й у вихованців ЦДР «Елефант». Дві нагороди найвищого ґатунку зуміли вибороти Владислав Цветков і Дар'я Тодосієнко, а срібну - Ангеліна Дмитрієнко.

Наші дзюдоїсти показали дуже гарний результат, - підбив підсумки змагань тренер відділення дзюдо ДЮСШ № 1 Олександр Федоренко. - Серія чемпіонатів

області буде продовжуватися. Попереду в березні в нас змагання для спортсменів 2013-2014 років народження. А у квітні повинен відбутися чемпіонат Полтавської області для вихованців двох вікових груп - 2008-2009 та 2012-2013 років народження. Причому для дзюдоїстів 2008-2009 р. н. це буде відбір на чемпіонат України.

Ксенія КОВАЛЬЧУК